

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Dato: 01.04.2016
Vår ref.: 15-1943
Deres ref.:

Høring – forskrifter til finansforetaksloven

Finans Norge viser til Finansdepartementets brev 21. desember 2015, vedlagt høringsnotat og utkast til forskrifter til finansforetaksloven.

Finans Norge vil innledningsvis gi noen generelle merknader til utkastet til samleforskrift (punkt 1), og videre gi merknader til enkeltbestemmelser i samleforskriften (punkt 2). Merknadene følger kapitlene i høringsnotatet og utkast til forskrifter. Vi vil deretter gi kommentarer til enkelte av de forskriftene som ikke er tatt inn i samleforskriften i punkt 3. Forslag om noen mindre rettelser følger i punkt 4.

I høringsnotatet opplyses at enkelte någjeldende forskrifter er tatt inn i samleforskriften uten endringer, og videre at det er foreslått endringer i forskrifter som kun er av teknisk karakter. Finans Norge har lagt dette til grunn i gjennomgangen av utkastet til forskrifter.

Finans Norge har følgende hovedsynspunkter:

- Finans Norge støtter på generelt grunnlag løsningen om samleforskrift, da dette vil gi et mer oversiktlig og lettere tilgjengelig forskriftsverk. En slik løsning fordrer imidlertid at sentrale bestemmelser fremgår av samleforskriften og ikke er spredt i ulike forskrifter.
- Finans Norge mener det er en hensiktsmessig løsning at bare lederne av nøkkelfunksjoner skal godkjennes ved konsesjonstidspunktet og ved senere endringer.
- Finanstilsynet foreslår minstekrav om innskytternes representasjonsrett i sparebankenes generalforsamling. Finans Norge mener at Finanstilsynet med sitt forslag i betydelig grad begrenser de mulighetene som her følger av loven og dens forarbeider.

- Finans Norge støtter forslaget om at finansforetak med forvaltningskapital lavere enn 20 mrd. kroner kan bestemme at *styret skal være revisjonsutvalg*. Forslaget harmonerer med prinsippet om forholdsmessighet ved at styrings- og kontrollordninger skal være tilpasset omfanget av virksomheten.
- Finans Norge støtter forslaget om at finansforetak med forvaltningskapital lavere enn 20 mrd. kroner kan bestemme at *styret skal være risikoutvalg*. Finans Norge fremmer forslag om at forsikringsforetak unntas fra plikten til å ha risikoutvalg.

1. Samleforskrift

Finanstilsynet foreslår en samleforskrift til finansforetaksloven som skal omfatte de fleste av forskriftene som er gitt med hjemmel i lover som nå er opphevet. Samleforskriften er organisert i kapitler som følger lovens kapitler. Finans Norge støtter på generelt grunnlag løsningen om samleforskrift, da dette vil gi et mer oversiktlig og lettere tilgjengelig forskriftsverk. Det vises til at gjeldende forskriftsverk er svært fragmentert. Denne teknikken er også blant annet benyttet for skatteloven med tilhørende forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven og for verdipapirhandelloven med tilhørende verdipapirforskrift mv. Etter Finans Norges oppfatning fordrer imidlertid en slik løsning at sentrale bestemmelser fremgår av samleforskriften og ikke er spredt i ulike forskrifter. Etter utkast til forskrifter vil for eksempel regler om godtgjørelsesordninger som i dag er samlet i én forskrift fremgå i hhv. Solvens II-forskriften, pensjonsforetaksforskriften, i eksisterende godtgjørelsesforskrift, samt, etter lovendring for fondsforvaltere, i verdipapirfondloven. Dette gir et uoversiktlig rettsbilde.

Etter Finans Norges vurdering bør også regler om styring, kontroll og compliance fremgå av samleforskriften. Det vises til at flere regler om dette finnes i hhv. CRDIV-forskriften og Solvens II-forskriften. En felles regulering vil lette tilgjengeligheten for rettsanvenderne, særlig finanskonsern som må forholde seg til flere av forskriftene samtidig. Det antas at dette også vil lette arbeidet i forbindelse med tilsyn og ved senere revisjon av lovverket, herunder faren for at det ved senere forskriftsendringer oppstår inkurier fordi redaksjonelle endringer blir mer komplisert.

Vi vil dessuten påpeke at samleforskriften bør ha en innledende bestemmelse om forskriftens virkeområde, eventuelt en bestemmelse som sier at forskriftens virkeområde er det samme som finansforetakslovens virkeområde. Videre bør forskriften gi henvisninger til andre forskriftsbestemmelser på tilknyttede områder, slik at det gis en helhetlig oversikt.

2. Merknader til enkeltbestemmelser i samleforskriften

Egnethet (§ 3-1)

Personkretsen som skal egnethetsvurderes etter finansforetaksloven er utvidet ved at også nøkkelpersoner omfattes. Loven kan forstås slik at alle som omfattes av egnethetskravene skal godkjennes på konsesjonstidspunktet. Ved senere endringer i daglig ledelse eller faktisk ledelse skal det gis melding.

I høringsnotatet vises det til at den personkretsen som skal egnethetsvurderes ved konsesjonstidspunktet, bør være den samme som skal sende melding ved senere endringer. Det foreslås at det bare er lederne av nøkkelfunksjoner som skal godkjennes ved konsesjonstidspunktet og ved senere endringer, og at foretakene selv kan ha ansvar for å egnethetsvurdere øvrige personer som utfører nøkkelfunksjoner.

Finans Norge mener det er en hensiktsmessig løsning at bare lederne av nøkkelfunksjoner skal godkjennes ved konsesjonstidspunktet og ved senere endringer. Det må imidlertid gjøres endringer i ordlyden i utkast til § 3-1 om egnethet, slik at det klart fremgår at personkretsen i er ment å være den samme. Første ledd gjelder i henhold til utkastet *leder for nøkkelfunksjoner*, annet ledd får anvendelse for *ansvarlige for nøkkelfunksjoner*, mens tredje ledd får anvendelse for *ledende ansatte eller personer med nøkkelfunksjoner*. Etter Finans Norges vurdering bør man ved utforming av første og annet ledd anvende begrepet *leder av nøkkelfunksjoner*. Formuleringen i tredje ledd kan endres til *ledende ansatte eller leder av nøkkelfunksjoner*.

I utkast til § 3-1 tredje ledd foreslås det at finansforetak skal gi melding til Finanstilsynet når ledende ansatte eller personer med nøkkelfunksjoner er skiftet ut fordi de ikke lenger oppfyller egnethetskravene.

Finans Norge vil påpeke at det som et utgangspunkt må være opp til det enkelte foretak å vurdere tiltak dersom det skulle vise seg at personer i organisasjonen ikke lenger er egnet, og at årsaken til utskifting av ansatte ofte er sammensatt og kan være vanskelig å videreformidle til tilsynet i en hensiktsmessig form. På den annen side er ikke foretakene alltid klar over eventuelle klanderverdige forhold mv ved en ansettelse, og slike forhold kan i tilfelle fanges opp ved egnethetsvurderingen i Finanstilsynet. Dette fordrer imidlertid at slik informasjon oppbevares i tilsynet over tid. Finans Norge mener det må foretas en nærmere vurdering av om slik oppbevaring er i tråd med personvern hensyn.

Finans Norge er videre av den oppfatning at det bør foretas en ytterligere presisering av reglene om egnethet. Etter Finanstilsynets rundskriv 14/2015 er personer med nøkkelfunksjoner "ansatte med beslutningskompetanse på høyt nivå og personer med

kontrollfunksjoner". Dette er alle personer som har oppgaver innen risikostyring, internrevisjon, aktuarfunksjonen og compliance. Finansforetaket må påse at disse personene til enhver tid oppfyller kravene til egnethet.

For finansforetak av en viss størrelse kan det være svært ressurskrevende å foreta en intern egnethetsvurdering av alle personer med nøkkelfunksjoner. Dette vil være en omfattende personkrets, og vi mener det ikke vil være en hensiktsmessig bruk av ressurser å egnethetsvurdere alle. Vi mener det i forskrifts form eller ved endringer i rundskrivet bør åpnes for at finansforetakene selv kan vurdere hvilke personer med nøkkelfunksjoner det er fornuftig å egnethetsvurdere.

Vi vil også nevne at forskrift 21. desember 2015 nr. 1807 om utfyllende regler til Solvens II-forskriften artikkel 308 om regelmessig rapportering av system for risikostyring og internkontroll omtaler "personene i foretaket som innehar sentrale funksjoner". Finans Norge ønsker at det klargjøres om dette begrepet er det samme som "daglig ledelse" og "faktisk ledelse".

Melding om erverv av eierandel i finansforetak (§ 6-1)

Etter forskrift 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner § 1 skal Finanstilsynet omgående skriftlig bekrefte at melding /søknad om erverv er mottatt, og skal, dersom saken skal avgjøres av Finansdepartementet, ha avgitt sin tilrådning innen førti arbeidsdager etter at Finanstilsynet har bekreftet å ha mottatt melding som nevnt. Bestemmelsene er ikke videreført i utkast til samleforskrift.

Saksbehandlingsfrister for tilsynet gir større forutberegnelighet for aktørene i markedet. Etter Finans Norges vurdering bør derfor reglene videreføres.

For øvrig foreslås at ordlyden § 6-1 første ledd nr. 8 endres slik at begrepet "institusjon" erstattes med "foretak".

Sammensetning og valg til generalforsamling mv. (§ 8-1)

Etter finansforetaksloven § 8-2 skal finansforetak som ikke er organisert i aksjeselskaps form fastsette i vedtektene hvordan generalforsamlingen skal sammensettes. Det skal legges vekt på at de valgte medlemmene i generalforsamlingen samlet avspeiler sparebankens kundestruktur og andre interessegrupper samt samfunnsfunksjon. Finanstilsynet foreslår i utkast til samleforskrift § 8-1 at det, i tillegg til de minstekrav som gjelder for egenkapitalbevisiere og ansatte, også gis minstekrav om innskyternes representasjonsrett.

Finans Norge mener at Finanstilsynet med sitt forslag i betydelig grad begrenser de mulighetene som her følger av loven og forarbeidene. Personlige innskytere gis en særfordel

som vil komplisere valgene til generalforsamlingen for de foretakene som ønsker at også andre kundegrupper representeres, ved at det må foretas særskilte valg for bestemte kundegrupper. Etter vår vurdering hjemler ikke loven en slik innsnevring av kundebegrepet. Sparebankene bør i arbeidet med de nye vedtektene, og ved valg, kunne legge til grunn at medlemmer til generalforsamlingen skal avspeile finansforetakets kundestruktur, uten ytterligere avgrensning på dette punkt.

Til illustrasjon har de fleste banker en ansattrepresentasjon på en fjerdedel. I mange banker som har utstedt egenkapitalbevis har også egenkapitalbeviserne en representasjon på 40 prosent. Dersom personlige innskytere skal ha en fjerdedel representasjon, vil den fleksibiliteten loven legger opp til i realiteten bli begrenset til kun å gjelde 10 prosent av medlemmene. Disse medlemmene skal avspeile bankens øvrige kunder, andre interessegrupper samt samfunnsfunksjon.

Representasjon i styrende organer mv. (§ 8-2)

I utkastet benyttes begrepet "valgmøte", mens finansforetaksloven benytter begrepet "valg". Flere banker har eksempelvis elektroniske valg, og ikke valgmøte. Finans Norge ber om at forskriften anvender lovens begreper.

Unntak fra krav om revisjonsutvalg (§ 8-4)

Det følger av gjeldende forskrift 11. januar 2010 nr. 18 om styret som revisjonsutvalg, at finansinstitusjoner og forsikringsselskaper som i mer enn 12 måneder har hatt en samlet forvaltningskapital på mer enn 20 milliarder kroner, ikke kan ha vedtekter som fastsetter at det samlede styret skal fungere som institusjonens revisjonsutvalg. Etter finansforetaksloven § 8-20 tredje ledd kan det i vedtektene fastsettes at det samlede styret skal fungere som foretakets revisjonsutvalg, med mindre Finanstilsynet ved enkeltvedtak bestemmer noe annet. Finanstilsynet anser det lite hensiktsmessig å foreta en konkret vurdering av dette i hvert enkelt tilfelle, og foreslår at gjeldende regler videreføres.

Finans Norge støtter dette forslaget, da det vil skape bedre forutberegnelighet for foretakene. Forslaget harmonerer også med prinsippet om forholdsmessighet ved at styrings- og kontrollordninger skal være tilpasset omfanget av virksomheten.

Utkast til § 8-4 "Unntak fra krav om revisjonsutvalg" er en bestemmelse om når det samlede styret kan utgjøre revisjonsutvalget. Slik utkastet til § 8-4 nå er utformet kan bestemmelsen forstås dit hen at finansforetak med forvaltningskapital lavere enn 20 mrd. kroner *ikke* må ha revisjonsutvalg. Utkastet bør derfor endres slik at det fremgår at finansforetak med forvaltningskapital lavere enn 20 mrd. kroner kan bestemme at *styret skal være revisjonsutvalg*. Vi viser til tilsvarende kommentar under punktet om risikoutvalg.

Videre kan vi ikke se behov for at det skal fastsettes i vedtektene at et finansforetak skal ha revisjonsutvalg dersom samlet forvaltningskapital har vært høyere enn 20 milliarder kroner de siste 12 måneder. En slik bestemmelse er unødvendig og praktisk til ulempe for foretakene. Det fremgår av høringsnotatet at gjeldende regler skal videreføres. Dagens forskriftsbestemmelse inneholder imidlertid ikke krav om at dette må inntas i vedtektene, men fastslår tvert imot at det i slike tilfeller ikke kan fremgå av vedtektene at det samlede styret skal fungere som revisjonsutvalg. Dersom utkast til bestemmelse likevel innføres må ikrafttredelsen utsettes til etter neste ordinære generalforsamling i foretakene fordi dette vil kreve vedtektsendringer.

Utkast til § 8-4 skaper dessuten tvil om rekkevidden av unntakene i finansforetaksloven § 8-18 annet ledd som gir unntak fra plikten til å ha revisjonsutvalg, blant annet for døtre i konsern hvor morselskapet har revisjonsutvalg. Dette unntaket gjelder også for foretak som i mer enn 12 måneder har hatt en samlet forvaltningskapital *høyere enn 20 milliarder kroner*. Det burde fremgå at utkastet til § 8-4 ikke får anvendelse for foretak som er gitt unntak fra plikten til å ha revisjonsutvalg etter lovens § 8-18 annet ledd.

Finans Norge foreslår derfor at ordlyden i samleforskriften § 8-4 endres til "Finansforetak som i mer enn 12 måneder har hatt en samlet forvaltningskapital høyere enn 20 milliarder kroner skal *ha eget revisjonsutvalg, med mindre unntakene i finansforetaksloven § 8-18 annet ledd kommer til anvendelse*". Eksempelvis kan overskriften "Krav om eget revisjonsutvalg" benyttes. Alternativt kan bestemmelsen utformes på samme måte som utkast til § 13-1 første ledd om risikoutvalg.

Forbud mot gjensidig representasjon (§ 9-1)

I utkastet til § 9-1 innføres begrepene leder og nestleder av generalforsamling. Hverken finansforetaksloven eller forskrifter gitt med hjemmel i loven har bestemmelser som pålegger at generalforsamlingen skal ha leder og nestleder. I sparebanker har man etter tidligere rett hatt leder og nestleder i forstanderskapet. Slike begreper har ikke vært benyttet i andre finansforetak. Finans Norge mener det er uheldig at forskriften anvender begreper loven ikke anvender, og ber om at utkastet endres.

Medlemsinnskudd som egenkapital (utkastet kapittel 10)

I finansieringsvirksomhetsloven § 2b-1 første ledd siste punktum, het det tidligere: "Som egenkapital regnes også medlemsinnskudd innbetalt i kredittforening og gjensidig forsikringsselskap". Finansforetaksloven § 10-1 annet ledd siste punktum fastsetter at departementet i forskrift kan fastsette om og på hvilke vilkår medlemsinnskudd kan regnes som egenkapital. Etter gjeldende rett er det etter dette ikke klart om medlemsinnskudd kan regnes som egenkapital.

For å unngå uklarhet bes det om at det i samleforskriften kapittel 10 inntas en bestemmelse om at innbetalt medlemsinnskudd er egenkapital.

Derivater (§ 11-3) og Felles gjeldsforfølgning mv. (§ 11-6)

I utkast til §§ 11-3 og 11-6 brukes begrepet "bostyret", mens det for øvrig er administrasjonsstyret som brukes som betegnelse på organet som oppnevnes for å forvalte boet.

Sikkerhetsmasse (§ 11-4)

Finanstilsynet har ikke hatt anledning til å vurdere et nasjonalt krav om overpantsettelse for obligasjoner med fortrinnsrett (OMF). EMIR (EU) Nr. 648/2012 artikkel 4 krever at visse OTC-derivater skal cleares gjennom en autorisert motpart. For OTC derivater som ikke cleares oppstiller EMIR artikkel 11 krav til risikoreduserende tiltak. Et viktig spørsmål ved rekkevidden av reglene har vært hvorvidt det er adgang til å unnta OMF fra clearingplikten og krav til risikoreduserende tiltak. ESMA har oppstilt flere vilkår for at OMF skal kunne unntas, herunder at sikkerhetsmassen er underlagt et lovpålagt krav om overpantsettelse på minst 102 prosent. I praksis har norske utstedere en overpantsettelse langt over dette, som følge av blant annet rating- og markedskrav.

I [brev](#) 19. juni 2015 fra Finansdepartementet til Finans Norge, ble det opplyst at departementet hadde oversendt Finans Norges forslag vedrørende forskriftsfesting av krav til overpantsettelse til Finanstilsynet, slik at tilsynet var kjent med forslaget i forbindelse med oppdraget om å gjennomgå forskriftsverket.

Finans Norges mener at muligheten til å fastsette et krav om overpantsettelse nå bør benyttes, slik at også norske OMF-foretak unntas clearingplikt for de derivatkontrakter som inngår i sikkerhetsmassen. EMIR er en av de rettsaktene som vil prioriteres når tilsynsfloken er løst, og det vil være en fordel om et slikt krav er på plass allerede når EMIR tas inn i EØS-avtalen. Finans Norge er kjent med at man i Sverige har foreslått å ta inn et slikt krav i lovverket.

Overdragelse av forsikringsportefølje fra norsk forsikringsforetak (§ 12-1)

Forskrift 22. mai 1996 nr. 506 om overdragelse av forsikringsportefølje tegnet etter reglene om etableringsrett eller utveksling av tjenesteytelser, bestemmer at forsikringsforetak skal informere forsikringstakerne om overdragelse av portefølje. I praksis anvendes denne bestemmelsen analogisk ved overdragelse av "norsk" portefølje. Det foreslås å forskriftsfeste at informasjonsplikten overfor kundene gjelder all porteføljeoverdragelse, også der overdragelsen ikke er tegnet etter regler om etableringsadgang eller adgang til å yte grensekryssende tjenester.

Finans Norge støtter forslaget. Plikter som påligger finansforetakene bør fremgå av lov eller forskrift, og ikke kun følge av praksis hos myndighetene, som vil kunne være ukjent for foretakene og gi manglende forutberegnelighet.

Unntak fra krav om risikoutvalg (§ 13-1)

Finansforetaksloven § 13-6 fjerde ledd pålegger alle finansforetak å opprette risikoutvalg. I utkastet til samleforskrift § 13-1 første ledd foreslås at i finansforetak som i mer enn 12 måneder har hatt en forvaltningskapital lavere enn 20 mrd kroner kan styret være risikoutvalg. Forslaget ivaretar prinsippet om forholdsmessighet i EU-reguleringen. Videre foreslås det i utkast til § 13-1 annet ledd at krav om risikoutvalg ikke gjelder for datterforetak i finanskonsern der morselskap har risikoutvalg, OMF-foretak og visse finansieringsselskap. Unntakene tilsvarer unntakene for revisjonsutvalg, jf. finansforetakslovens § 8-18 annet ledd.

Finans Norge støtter forslagene, og legger til grunn at det i foretak som omfattes av utkast til § 13-1 annet ledd heller ikke er krav om at det samlede styret er risikoutvalg. Dette følger etter vårt syn av ordlyden i samleforskriften § 13-1 annet ledd (i motsetning til bestemmelsens første ledd), og særlig sett i sammenheng med annet ledd bokstav a som forutsetter at unntaket for datterselskaper i finanskonsern kun gjelder dersom morselskapet har risikoutvalg som vurderer risiko og kapital for hele gruppen under ett. Det ville da ikke gitt mening å i tillegg kreve at det samlede styret i et datterselskap skal opptre som foretakets risikoutvalg.

Slik utkast til overskrift i § 13-1 er utformet, "Unntak fra krav om risikoutvalg", fremstår dette som en bestemmelse om unntak, mens det i realiteten er en bestemmelse om når *styret kan utgjøre risikoutvalget*. Etter vårt syn bør overskriften i § 13-1 endres. Vi viser til tilsvarende kommentar til utkast til bestemmelse om revisjonsutvalg.

Finans Norge støtter finansforetakslovens utgangspunkt om at reglene for finansforetakene bør være like. Dette gjelder med mindre rene risikobetraktninger eller andre konkrete forhold tilsier forskjellige regler. Risikobildet i bank og forsikring er forskjelligartet. En vanlig og ofte benyttet metode er at man i slike tilfeller gjør unntak fra en plikt, enten på visse vilkår eller for gitte foretak.

Kravet om risikoutvalg har sin opprinnelse i CRDIV-regelverket og er nært knyttet til bankenes ICAAP-vurdering. Et tilsvarende krav følger ikke av Solvens II. Finans Norge påpekte i brev 12. november 2014 til Stortingets finanskomité i forbindelse med lovbehandlingen av finansforetaksloven, at loven ikke bør gå lenger enn EU-kravene hva gjelder organisering, styring og kontroll. Kravet om risikoutvalg for forsikringselskaper ble særskilt nevnt som et eksempel på dette. Konkurransmessige hensyn tilsier at

rammebetingelsene for norske forsikringsforetak ikke bør være strengere enn for utenlandske forsikringsforetak som kan operere i samme marked. Nye krav bør implementeres på en hensiktsmessig og tilpasset måte.

Finanstilsynet uttaler i høringsnotatet side 28 annet avsnitt at "Selv om Solvens II-direktivet ikke stiller krav til risikoutvalg, mener Finanstilsynet at ORSA-vurderingens paralleller til ICAAP tilsier at også forsikringsforetak av en viss størrelse bør ha et risikoutvalg". Plikten til å opprette et eget utvalg synes i hovedsak å være basert på likheter mellom ORSA- og ICAAP-vurderingene. Finans Norge vil påpeke at forsikringsforetakenes ORSA-rapportering har fungert i flere år og funnet sin effektive behandlingsform, både i foretakenes administrasjon og styrer. Det er således ikke nødvendig å opprette et eget risikoutvalg for å oppnå en effektiv ORSA-prosess og -rapportering. En vel så god løsning kan være å legge behandlingen av ORSA-rapporten til revisjonsutvalget.

Finans Norge foreslår på denne bakgrunn at forsikringsforetak unntas fra plikten til å opprette risikoutvalg med hjemmel i finansforetaksloven § 13-6 fjerde ledd siste punktum.

Finans Norge vil for øvrig understreke at det – uavhengig av forslagene til beløpsgrenser – er viktig for foretakene at det avklares i hvilken grad kontrollfunksjonen kan utkontrakteres, både eksternt og innad i konsern/allianser (fellestjenester). Dette har betydning for hvordan en organiserer funksjonene, herunder eventuelle ansettelsesprosesser. Det bør etter Finans Norges vurdering være adgang til å utkontraktere slike funksjoner ved å benytte spesialiserte tjenesteleverandører som kan utføre kontrollfunksjonene. Det vises til at tilsynet tidligere har vist fleksibilitet i samsvar med lovens forholdsmessighetsprinsipp, jf. tidligere tematilsyn for sparebanker.

3. Øvrige forskrifter

CRR/CRDIV-forskriften

Finans Norge støtter forslaget om å ikke innføre krav som følger av CRD IV artikkel 91 nr. 3, der det angis konkrete begrensningene i antall styreverv. Vi er enige i at de øvrige bestemmelsene i finansforetaksloven gir en hensiktsmessig og tilstrekkelig regulering av dette.

Det fremgår av forslaget til endring av CRR/CRD IV-forskriften § 22 at styret skal "fastsette retningslinjer for å skille mellom foretakets forskjellige kontrollfunksjoner og for å unngå interessekonflikter". Dette er etter vår oppfatning noe upresist. Formålet med retningslinjene er ikke å skille mellom kontrollfunksjonene, men å angi de ulike kontrollfunksjoners oppgaver. En klar angivelse av oppgavene vil nettopp ha som følge at ansatte i kontrollfunksjonene unngår interessekonflikter.

Forskrift 1. desember 2010 nr. 1507 om godtgjørelse i finansinstitusjoner mv.

Finans Norge legger til grunn at ordningen med felles godtgjørelsesutvalg for finanskonsern videreføres i de tilfeller Finanstilsynet har godkjent dette. Det burde fremgå uttrykkelig av utkastet dersom dette ikke har vært hensikten.

4. Forslag om rettelser

Finans Norge har før øvrig merket seg at enkelte forskriftsbestemmelser som etter forslaget skal videreføres i samleforskriften helt eller delvis har falt ut. Vi legger til grunn at dette skyldes inkurier. Vi nevner følgende:

Klasseforskriften videreføres i samleforskrift §§ 2-9 flg. Her har følgende falt ut:

- I § 2-9 V som skal videreføre § 1 V Forvaltning av midlene i pensjonskasser og andre pensjonsinnretninger, mangler definisjonen av hva klassen omfatter.
- I § 2-10 nr. 6 og 7 som skal videreføre § 2 nr. 6 og 7 har overskriftene havgående fartøy og godstransport falt ut.
- I § 2-10 nr. 9 som skal videreføre § 2 nr. 9 mangler noe tekst.
- Klasseforskriftens § 8 Livsforsikring som kan overtas av skadeforsikringsselskaper, har falt ut.

Samleforskriften § 9-1 viser til finansforetaksloven § 9 første ledd. Vi antar at det skal vises til § 9-1 første ledd.

Samleforskriften § 11-4 tredje ledd viser til "risikoklassifiseringen i tredje ledd". Vi antar at man mener "annet ledd". I samleforskriften § 11-5 første ledd nr. 3 mangler litra g). Vi legger til grunn at dette er en inkurie, og foreslår at bestemmelsen tas inn igjen.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Evy Ann Hagen
advokat

Kristin S. Kværnø
juridisk fagsjef